СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК · UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

РІК XCIV. Ч. 41. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 4-го БЕРЕЗНЯ 1987 · ЦЕНТІВ 25 CENTS · JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 4, 1987 No. 41. VOL. XCIV.

І. ГЕЛЬ ВІДБУВ СВОЄ УВ'ЯЗНЕННЯ

Джерзі Сити, Н. Дж. — Український політичний в'язень совєтських карних таборів Іван Гель в половині місяця січня 1987 року закінчив своїх 15 років перебування в концентраційному таборі і на засланні та повернувся до свого родинного Львова, де живе тепер з дружиною Марією та 22-літньою дочкою Ольгою.

І. Гель

І. Гель, активний член українського руху опору, від 1960 року був засуджений на цю високу кару за „протисовєтську агітацію та пропаганду" на підставі 70 статті кримінального кодексу СССР. Його арештовано в 1972 році під закидом поширювання самвидавної літератури.

І. Гель перед останнім присудом відбув вже три роки в примусових таборах праці в Мордовії від 1966-1969 року, також за поширювання самвидавної літератури. 9-го грудня 1970 р. він промовляв на похоронах підступно замордованої української мисткині Алли Горської в Києві.

Закликають відзначити роковини Чорнобиля

Торонто (СКВУ). — Перша річниця чорнобильського вибуху припадає на 26-го квітня 1987 року. Цей вибух був колосального розміру і загрозив своїм засягом великі простори Европи. Чорнобильська катастрофа затривожила цілий світ і ще досьогодні є одною із справ світового маштабу. Українці в Канаді плянують відзначити цю першу річницю Чорнобиля.

Комісія „Чорнобиль" при СКВУ підтримує цей почин і звертається до всіх українців прилучитися до спільного відзначення річниці чорнобильської трагедії.

Комісія проголосила час від 26-го квітня до 2-го травня 1987 року тижнем Чорнобиля і закликає українські крайові представництва разом з проводом українських центральних організацій подбати про гідне відзначення цього тижня

* Відправити Молебні по всіх українських землях в неділю, 26-го квітня і запросити до участи інші національности;
* Влаштувати пресові конференції і передати репортерам інформації про відношення українців до цієї катастрофи. Ці інформації можна замовити від комісії;
* Зорганізувати відповідну делеґацію до уряду своєї країни і настоювати на заходах допомоги для жертв Чорнобиля;
* Вся українська преса повинна присвятити бодай одну сторінку для відзначення річниці Чорнобиля;
* Подбати про влаштування наукових сесій, чи інших імпрез, призначених річниці чорнобильської катастрофи, а прихід з тих імпрез призначити для дослідів недуги рака тощо;
* Подбати про участь дітей і шкільної молоді.

ШЕВЧЕНКІВСЬКІ СВЯТКУВАННЯ

Кергонксон, Н.Й. — Місцевий 89-ий Відділ Союзу Українок Америки повідомляє, що Школа Українознавства влаштовує Шевченківські святкування у неділю, 8-го березня ц.р., год. 12-та в залі церкви Пресвятої Трійці. В програмі: доповідь Людмили Волянської, рецитація Евгенії Рубчак, деклямації учнів, виступи хорів. Управа школи запрошує громадянство до численної участи.

Громада Філядельфії приготовляється до відзначування 200-ліття Конституції

Філядельфія (І. Сокільний). — На заклик, що його видала спільно Управа Відділу УККА та Управа Відділу УАКРади зібрались в неділю, 15-го лютого ц.р., в 3-ій год. по полудні в УОК-Центрі понад 60 представників організацій Філядельфії на громадську нараду в справі української участи у відзначуванні 200-літті Конституції ЗСА. Це відзначування буде відбуватись тут на протязі цілого 1987 року та буде мати крайовий характер.

Предсідниками цієї наради були: д-р Б. Романенчук, голова Відділу УККА та інж. М. Нич, голова Відділу УАКРади. На секретаря наради покликано секретаря Відділу УККА Романа Беднарського.

Відкриваючи нараду, д-р Б. Романенчук покликав до президіяльного столу д-ра Богдана Гнатюка, голову місцевого метрополітального комітету для відзначення 1000-річчя хрищення України, та чотирьох громадян, які в січні ц.р. поробили заходи, щоби забезпечити українській громаді участь у міських імпрезах, тобто: д-ра Івана Скальчука, суддю Й. Подгурського, Н. Геніка та М. Елка.

Президія покликала д-ра І. Скальчука для виголошення інформації про міську установу „Ми — нарід 200. Інк." та про цілий ряд імпрез, які ця установа плянує улаштувати на протязі цілого 1987 року. Д-р І. Скальчук коротко проаналізував причини малих впливів українців у міській адміністрації. Зупинився на 1976 році, в якому українській громаді вдалось добре і гідно зарепрезентувати українське ім'я та достойно експонувати українську культуру перед американським світом мистецькими виставками (Архипенко, Крук, Грищенко та Гніздовський), виставками українського фольклору, концертами та фестивалями в честь 200-річчя ЗСА.

Посадник міста Вілсон Ґуд покликав до плянування і переведення імпрези з нагоди 200-ліття Конституції згадану установу. Міський репрезентант Даєна Сімайгсон стала президентом

(Закінчення на стор. 3)

ДОПОВІДЬ В. ШАНДОРА В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку влаштовує доповідь Вікентія Шандора на тему „Історично-правова оборона соборности Закарпаття", яка відбудеться в суботу, 7-го березня ц.р., о год. 6-ій вечора тут в домі НТШ, при 63 Четверта авеню, між 9-ою і 10-ою вул.

І. ДЕМ'ЯНЮК НАЗВАВ Е. РОЗЕНБЕРҐА БРЕХУНОМ

ПРЕМ'ЄР І. ШАМІР ПРИСЛУХАВСЯ ДО ЗІЗНАННЯ СВІДКА

Ізраїль, Єрусалим. (АНЧЕЙН, тел.). — Іван Дем'янюк промовив свої перші слова тут на процесі проти нього у понеділок, 2-го березня, гебрейською мовою, називаючи свідка Еліяґу Розенберґа брехуном.

Слова „Ата шакран" — ти брехун — пролунали з уст підсудного тоді, коли Е. Розенберґ показав на нього пальцем і сказав, що І. Дем'янюк убив би його, коли б він старався допомогти жидам, яких вели на смерть у ґазових камерах.

У цілоденній сесії, яку суддя Дов Лєвін продовжив на 45 хвилин, щоб покінчити із свідченнями Е. Розенберґа, оборонець Марк О'Коннор встановив цілий ряд суперечностей і розбіжностей у свідченнях Е. Розенберґа, включно з його віком і датою прибуття до табору в Треблінці.

Під час ранньої сесії на залі був на протязі одної години прем'єр Ізраїля Їцак Шамір, який пізніше заявив кореспондентам, що він подивляє терпеливість суддів і свідків.

Марк О'Коннор, постійно дотримуючись своєї стратегії доказати, що у свідків пам'ять не дописує і що деякі з їхніх тверджень можуть бути видумкою, перепитував Е. Розенберґа в подробицях про його працю в таборі, про влаштування, про ґазові камери, про їхню обслугу, про ґенератори. Е. Розенберґ не міг точно встановити дати свого прибуття до Треблінки — тепер він каже, що це було перед жидівським Новим роком, тобто в половині вересня 1942 року. Але М. О'Коннор відчитав його зізнання перед польським інвестиґатором в лютому 1961 року, в яких Е. Розенберґ встановив дату — 20-го серпня 1942 року, а на суді Айхмана він говорив, що це сталось 11-го червня 1942 року. Ще інші дати він подав у свідчення з 1976, 1978, 1983 і 1984 років.

Також на процесі Айхмана Е. Розенберґ сказав, що йому 35 років, а фактично він мав тоді (1961 рік) 40 років. Е. Розенберґ не зумів пояснити тих та багатьох інших розбіжностей, уважаючи, що вони неважливі. Натомість він постійно повертався до описів страхіть в таборі та знущань сторожів, накази яким давав німець на ім'я Ґустав. Про Ріхарда, якого свідок Пінхас Епштайн назвав „Руше" (зли, лютий), Розенберґ нічого не знав.

Е. Розенберґ відтак описав один випадок в таборі, коли привезли групу жидів з Дубна, які, за його словами, знали, що їх не ведуть на купіль, а на смерть. Деякі з них, оповідав Розенберґ, — не зважаючи на упімнення судді, що він не мусить про це говорити, бо про це його ніхто не питав, — почали в паніці бігти до брам і до колючих дротів.

А що сталось з вами? — питав О'Коннор. Розенберґ сказав, що їх, працюючих в'язнів, сторожі загнали у їхні бараки. Вміжчасі сторожі почали стріляти у тих, що тікали. Чи стріляли з веж? Ні. А як він це бачив, коли був у бараку? Ні, не був у бараку, а був на подвір'ї і все бачив. Їм опісля наказали закопати тіла вбитих, а тих, що половили впхали до ґазової камери і обляли хльорною кислотою. Їхні тіла теж відтак наказали закопати.

На запит О'Коннора чи він і його товариші старались допомогти в якийсь спосіб тим, що хотіли втекти, Розенберґ встав з крісла, — що він, до речі, робив кілька разів раніше — і почав кричати, що йому найгірші антисеміти такого запиту не ставили, що він нічого не міг зробити, а коли б пробував, то цей, що там сидить, показуючи на І. Дем'янюка, був би його вбив.

Власне в цьому моменті, відповідаючи на цей закид, І. Дем'янюк назвав Розенберґа брехуном.

На запит судді чи оборона хоче це твердження включити в протокол, М. О'Коннор сказав, що так.

Під час пополудневої сесії М. О'Коннор дальше опитував Розенберґа про його працю в таборі, при чому свідок, який минулого тижня казав, що не чув стогонів з камер з уваги на гук ґенераторів і інших машин, тепер твердив, що він чув крики і стогони з камер. Але в якому місці був цей ґенератор, він не пам'ятає.

На закінчення опиту М. О'Коннор показав Розенберґові знимку з газети „Молодь України", Розенберґ сказав, що особа на знимці йому невідома.

Ще кілька запитів до свідка поставили судді Цві Таль і Далія Дорнер. У відповідь цій останній на запит на підставі яких фізичних даних він розпізнав І. Дем'янюка, Розенберґ відповів — „по його морді, очах, вухах".

Цього дня ізраїльська преса повідомила, що Тувія Фрідман, якого минулого тижня Е. Розенберґ під час свідчень обвинуватив у брехні і хабарництві, сказав, що він буде судити Розенберґа за оклевечування.

Т. Фрідман очолює документаційний центр у Гайфі. Він, як відомо, записав свідчення Розенберґа в Австрії в 1947 році, в яких цей останній сказав, що Івана з Треблінки вбили в'язні під час повстання 2-го серпня 1943 року. Тепер він це заперечує.

У понеділок, з уваги на великі черги людей перед будинком суду, відкрито ще одну залю з великим телевізійним екраном, на якому показується хід процесу.

У СВІТІ

ДАНІЄЛЬ ОРТЕҐА Сааведра, президент і лідер сандіністів в Нікараґуа, виступив з довшою промовою на відкритті парляменту і заявив, що Нікараґуа все ще загрожена „американськими імперіялістами", які, мовляв, готуються знищити демократичні здобутки нікараґуанського народу. Політичні спостерігачі і дипломати кажуть, що цим твердженням Ортеґа хотів оправдати масове накопичення совєтської зброї, яка, на його думку, потрібна для оборони країни. Не зважаючи на існування в Нікараґуа виборної леґіслятури, країною радять дев'ять членів так званого директорату, який був покликаний до життя в 1979 році. Очевидно, і там панує система наказу згори, тобто від президії трьох осіб, на чолі якої стоїть Д. Ортеґа.

МИНУВ ВЖЕ ОДИН РІК часу від вбивства шведського прем'єр-міністра Ольофа Пальме, але міністерство юстиції, державна прокуратура і поліція, не зважаючи на інтенсивне слідство, не попали ще на слід вбивців. Наслідник Пальме, теперішній прем'єр Інґвар Карльсон, політику якого підтримує понад 60 відсотків шведів, веде дуже поміркований курс, шукає співпраці його соціяльно-демократичної партії з іншими, навіть опозиційними до уряду партіями і намагається розв'язати одно з найголовніших питань, тобто проблему економіки. В цьому йому дуже допомагають робітничі профспілки. Карльсон все ще надіється, що поліції, а головно працівникам державних органів безпеки, вдасться розв'язати питання вбивства Пальме, але він не вмів, або не хотів відповісти на питання кореспондентів, чи існує бодай якесь підозріння і чи ведеться дальше слідство в тій справі.

ЗВІДОМЛЕННЯ ІНДІЙСЬКОГО журналіста про те, що Пакистан підготовляється до продукції своєї власної атомової бомби і нуклеарних ракет, викликало широкий неґативний відгомін у світі. Пакистанський уряд в минулому вже кілька разів відкидав підозріння Індії в цій справі і заявляв, що він не зацікавлений власною продукцією нуклеарної зброї, а атомову енерґію вживатиме виключно для мирних цілей. Індія, очевидно, ніколи не вірила спростуванням пакистанців, бо вона почувається безпосередньо загроженою, якщо б Пакистан дійсно рішився на продукцію атомових бомб. У Вашінґтоні, Адміністрація президента Роналда Реґена почала цікавитись повідомленням індійської преси.

П'ЯТЬ ЛЕЩАТАРІВ загинули і 80 були поранені у Франції у катастрофі, яка наступила у французьких Піринеях, коли там зірвалася з линви вінда, яка витягала лещатарів догори і вони впали у провалля, деякі 130 й більше футів на покриті снігом скалисті гори. 30 лещатарів тяжко поранені і їх гелікоптером перевезли до найближчих шпиталів. Катастрофа сталася приблизно 20 миль на південь від Люрду, місійно-релігійного центру Франції. Поліція спільно з урядовою комісією транспортації, ведуть слідство в цій справі.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Еспанії Феліпе Ґонзалєз, правдоподібно реаґуючи на протести спільноти заявив, що уряд, після довшої застанови і дискусії, вирішив підписати два важливі документи, а саме антитерористичний акт, на підставі якого уряд каратиме гостро кожного, що займається чи підтримує терористичні акти звернені проти уряду чи окремих організацій, а також підпише міжнародний договір, який забороняє поширювати атомову бомбу. Інформуючи парлямент про політику уряду, прем'єр Ґонзалєз заявив, що початкові переговори представників його уряду з речниками американського Уряду у справі воєних баз на території Еспанії не були успішними, але він особисто переконаний, що якийсь договір між Еспанією і ЗСА буде підписаний в недалекому майбутньому. „Навіть заприязнені держави мають свої проблеми", — заявив жартома Ф. Ґонзалєз.

В АМЕРИЦІ

РІШЕННЯ ГОВАРДА БЕЙКЕРА прийняти пропозицію президента Роналда Реґена очолити канцелярію Білого Дому припиняє всякі розмови про намір колишнього сенатора висунути свою кандидатуру на пост президента ЗСА в 1988 році. Посада шефа штабу Білого Дому буде забирати увесь вільний час і позбавить Г. Бейкера всякої можливости їздити по країні. „Я не буду кандидатом на президента у 1988 році", — сказав він минулої п'ятниці. Г. Бейкер вирішив не висувати свою кандидатуру в Сенат у виборах 1984 року і зосередити зусилля на підготові до президентської кампанії 1988 року. Однак у п'ятницю він говорив репортерам про свої нові обов'язки.

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ЗСА Джордж Шулц перебуває у Китаї на п'ятиденній візиті. Він зустрівся з Денґ Шіаопінґом та іншими китайськими керівниками і обговорив велике коло питань: торгівлю, американські капіталовкладення, окупацію Афґаністану Совєтським Союзом, окупацію Камбоджі В'єтнамом, ставлення китайських властей до американських репортерів та інші справи. За останні роки відносини між ЗСА і комуністичним Китаєм значно поліпшилися, про що свідчить зокрема той факт, що в американських університетах вчиться 19,000 студентів з Китаю. Значно збільшився і обсяг торгівлі. Однак є справи, які і далі хвилюють Уряд ЗСА, зокрема ставлення Китаю до американських репортерів. Торік з Китаю вигнані кореспонденти газети „Ню Йорк Таймс" Джан Бернс і Лоренс МекДоналд, який працював для французького пресового аґентства Франс Пресс. Теперішня візита Шулца в Китай є другою за останні роки. Минулого разу він був у Китаї в 1984 році, супроводжуючи президента Роналда Реґена.

В НІКАРАҐУА ПРИБУЛИ 11 американців, які направляються в район військових дій, щоб протестувати проти допомоги Уряду З'єднаних Стейтів Америки антисандіністським партизанам. Пресовий аташе амбасади ЗСА в Манаґуа Альберто Фернандес назвав прибулих американців „дурними і наївними людьми". „Якщо з ними щось станеться, то вони будуть обвинувачувати Уряд ЗСА. Але справа не лише в цьому. Справа і в тому, що вони намагаються вплинути на політику ЗСА. Однак якщо вони хочуть впливати на політику в рамках закону, то вони повинні звертатися до своїх сенаторів і конґресменів.

ПРЕДСТАВНИКИ ГРЕЦЬКИХ і американських подорожніх аґенцій зустрілись в Атенах і перевели там дводенні розмови про відновлення туризму між Грецією і З'єднаними Стейтами Америки, який дуже понизився був в останніх двох роках з огляду на пожвавлену діяльність терористичних груп і перехоплення пасажирських літаків. Американські урядові речники не дуже задоволені відновою туризму, бо це збільшує загрозу для багатьох американців, які можуть попасти в полон до терористів, як закладники. „Американці мають звичку скоро забувати минулі події", — заявляють у Вашінґтоні. Тільки 250,000 американців, переважно грецького походження, відвідували в 1986 році Грецію, в порівнянні з 600,000, які побували в тій країні в 1985 році.

В ГОЛОВНІЙ КВАРТИРІ Північно-Атлантійського Оборонного Союзу в Брюсселі оголошено про призначення американського генерала Джана Ґалвіна головнокомандуючим військами НАТО. Дж. Ґалвін змінив на цьому пості генерала Бернарда Роджерса. Головнокомандуючий військами НАТО за традицією є американський генерал і його особисто призначує Президент. Дж. Ґалвін став дев'ятим з черги командуючим. Він в багатьох випадках поділяє погляди президента Роналда Реґена і, на відміну від Б. Роджерса, ніколи не допустить публічного заперечення політики чи точки зору свого зверхника. Генерал займав різні посади в американських військах в Европі і вільно говорить по-німецьки.

Р. РЕҐЕН ВІДТЯГНУВ НОМІНАЦІЮ Р. ҐЕЙТСА НА ДИРЕКТОРА СІ-АЙ-ЕЙ

Вашінґтон. — Президент Роналд Реґен, діючи згідно протоколом і на прохання кандидата, відтягнув у понеділок, 2-го березня, номінацію Роберта М. Ґейтса на директора Центральної Розвідчої Служби (Сі-Ай-Ей) заощаджуючи своїй Адміністрації зайвих витрат часу та довгих контроверсійних дебат в Сенаті у зв'язку з іранською аферою, тобто продажжю режимові аятолли Хомейні зброї, амуниції і запасних частин та перекинення частини фондів з тієї продажі на конто антикомуністичних повстанців „контрас" в Нікараґуа без відома обидвох палат Конґресу.

Очевидно, Р.М. Ґейтс був в центрі усіх цих пертрактацій, знав про одну й другу справу, будучи першим заступником директора Сі-Ай-Ей Вілліяма Кейсі, але не повідомив про це лідерів Сенату і Палати Репрезентантів з льояльности до установи у якій працював. Якщо розглядати цю справу з боку етики, — кажуть політичні спостерігачі і прихильники номінації Р. Ґейтса, — то він поступав правильно і льояльно до установи, якої він був співкерівником.

Поінформовані особи у Вашінґтоні кажуть, що речники Адміністрації пропонували цей пост для колишнього сенатора Джана Г. Тавера, але він відмовився. Дж. Тавер мав декілька телефонічних розмов з новим шефом персоналу Білого Дому колишнім сенатором Говардом Г. Бейкером в тій справі, з якої однак нічого не вийшло. Крім того Г. Бейкер перший раз зустрівся з кореспондентами, акредитованими в Білому Домі, прочитав резиґнацію Р. Ґейтса, порушив декілька інших справ, жартував з відомими йому кореспондентами і, як кажуть учасники цієї зустрічі, зробив добре враження навіть на тих журналістів, які його відносно мало знали.

Серед політичних аналітиків і коментаторів існує опінія, що Г. Бейкер й інші найближчі співробітники президента Р. Реґена інтенсивно працюють тепер в тому напрямі, щоб знову підбудувати престиж Президента і відвернути увагу публічної опінії від одної тільки справи продажі зброї для Ірану і нелеґального перекинення фондів для „контрас".

Дещо в тій ситуації стала у пригоді (правдоподібно припадково) пропозиція совєтського лідера Міхаїла Ґорбачова про відтягнення із Західньої, Східньої і Центральної Европи нуклеарних ракет середнього засягу і цю пропозицію вже почали обговорювати американські і совєтські представники на конференції в Женеві. Президент Р. Реґен і Уряд ЗСА взагалі позитивно сприйняли пропозицію СССР, але застерегли за собою право спочатку говорти про контролю і зменшення числа совєтських ракет близького засягу у сателітних країнах.

Серед інших можливих кандидатів на пост директора Сі-Ай-Ей називається, крім вже згаданих ще Брента Кровкрофта, Бабі Рей Інмана, колишнього заступника директора Сі-Ай-Ей, ген. Вілліяма Е. Одома та інших. Покищо Р. Ґейтса називають у політичних колах „жертвою обставин", бо поза тим він є одним з найкращих кандидатів на цей відповідальний пост.

Туреччина і ЗСА є під обстрілом совєтської пропаґанди

Москва. — Газета „Правда", огран Центрального Комітету КПСС, помістила у числі з 28-го січня ц.р., довшу статтю свого кореспондента в Анкарі А. Степанова під заголовком: „Туреччина і НАТО". Автор, покликаючись нібито на „широкі дискусії в турецькій пресі про перегляд турецько-американського договору", каже, що Адміністрація президента Роналда Реґена, в заміну за економічну допомогу і доставу зброї для озброєння турецької армії, стосує „нечуваний тиск" на турецький уряд, домагаючись дозволу для розбудови на території Туреччини „пунктів електронної розвідки" і розміщення нових нуклеарних ракет.

Політичні спостерігачі і дипломати в Москві думають, що стаття є прямим втручанням Совєтського Союзу до внутрішніх справ Туреччини, яка, як відомо, є членом Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) і альянтом ЗСА без допомоги яких, так принай менше думає більшість аналітиків, Туреччина економічно не видержала б. Про це знають у Москві, кажуть американські дипломати і речники Уряду у Вашінґтоні, але вони зумисно не наголошують економічного моменту з пракитичних мотивів, щоб не драматизувати потреб економічно відсталої країни і тим самим не оправдувати політичних та мілітарних потягнень турецького уряду, який пішов на далекойдучу співпрацю з найбільшою потугою світу, при рівночасному веденні приязної до СССР й інших своїх судів політики, крім Болгарії, з якою Туреччина веде психологічну війну за турецьку меншину в тій сателітній країні.

Каже А. Степанов, що Туреччина незабаром перетвориться у „воєнний полігон ЗСА", або як хто хоче НАТО, бо американці почали вже модернізувати свої бази з нуклеарною зброєю і міняти свої воєнні бомбовики з Ф-4 на Ф-16 з куди більшим радіюсом лету. „Правда" пише, що все це підтвердив асистент секретаря Департаменту оборони ЗСА Ричард Перл під час свого перебування в тій країні в грудні минулого року, а також державний секретар Джордж Шулц який відвідував Туреччину після нього.

На протязі кількох останніх місяців, — пише совєтська газета, — Туреччина стала об'єктом пропаґандивної кампанії лідерів країн Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО). Вони застрашували турків „загрозою з півночі", пропонували на берегах Босфору розмістити додаткову кількість американських ракет середнього засягу типу Першінг-2 і крилатих з атомовими головками. „Ціль такої масивної кампанії, — пише А. Степанов, — є переконати турецький уряд про конечність розміщення нуклеарної зброї на турецькій території і підслухових станцій у безпосередньому сусідстві з СССР".

А. Степанов переконує читача „Правди", що турецький нарід не поділяє цих „натовських" заходів, бо турки, мовляв, „бачать національні інтереси не у задоволенні Вашінґтону а у створенні приязної атмосфери із своїми сусідами".

Західні політичні спостерігачі й аналітики кажуть, що це не перша й мабуть не остання стаття у совєтській пресі на тему Туреччини і НАТО, бо присутність американських воєнних баз і війська під боком комуно-московської імперії вже давно не дає спокійно спати кремлівським лідерам.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Зміни в Білому Домі

Коли у минулий четвер, 26-го лютого безпосередньо після проголошення на спеціяльній пресовій конференції звіту так званої Комісії Тавера, що її покликав був президент Реґен для розсліду замотаної афери продажу зброї Іранові, тоді запитали нюйоркського сенатора Альфонсо Д'Амато, чи він здивувався би, коли б у наслідок того звіту відійшов з Білого Дому голова його штабу Доналд Ріґен, Д'Амато відповів: „Я ні трішки не здивувався би, бо він повинен був вже давно відійти, як винуватець кризи, в якій опинився президент Реґен". Не минуло 24 години від тієї конференції, як Доналд Ріґен перестав бути шефом штабу Білого Дому, а на його місце прийшов колишній сенатор Говард Бейкер.

Ці обидві постаті — цікаві, непересічного формату. Доналд Ріґен, тепер 67-літній мультимільйонер, був протягом дев'ятьох років президентом найбільшої, мабуть у світі, у всякому разі найбільшої в Америці брокерської фірми Меррил Линч і перемінив цю установу, яка займалася спершу тільки посередництвом у купні-продажу корпораційних уділів (шерів) на біржі, у великий банк з усіма функціями банку. Був потугою в американському фінансовому світі і тому був логічним та найкращим кандидатом на секретаря фінансів, що його призначив у першій каденції свого урядування Роналд Реґен.

Президентові сподобалася енерґійна й арбітральна форма урядування Ріґена і він призначив його на шефа штабу Білого Дому і на його місце секретарем фінансів став Джеймс Бейкер. Але виявилося, що це була велика помилка Президента. Доналд Ріґен дістав від Президента повновласть приймати всі звідомлення секретарів (міністрів) та йому тільки докладати про речі, які, на думку Ріґена вимагають уваги Президента. І тут Ріґен далеко переступив дані йому права й компетенції. Будучи великим фахівцем у справах фінансів, був новиком у справах політики та особливо не знав нічого про проблеми закордонної політики. Проте почав втручатися у ту політику і, між іншим, підпорядкував собі Раду Крайової Безпеки, яка повинна бути тільки дорадчим органом Президента. У співпраці з Ріґеном Рада Крайової Безпеки стала неначе урядом в уряді і на власну руку, очевидячки, за апробатою Доналда Ріґена, нав'язала контакти з ворожим Америці Іраном та продала Іранові транспорт зброї з очевидною надією, що це буде ціна за звільнення схоплених у Ливані американських громадян проіранськими мусулманськими фанатиками. Ця надія не здійснилася, у цю справу вмішався Ізраїль, пропали мільйони долярів з того продажу і прийшло до міжнародного скандалу. Журнал „Тайм з дати 1-го грудня 1986 назвав Доналда Ріґена „Де факто президентом". Коли ж у звіті Тавера схарактеризовано відносини у Білому Домі словом „хаос" — то це, очевидно, стосувалося особи голови штабу Білого Дому Доналда Ріґена. Але він тверда і уперта та самозакохана старша людина, непривикла до критики його особи, до останньої хвилини відмовлявся резиґнувати. Своє пересердя він проявив у листі до Президента, де одним коротким реченням зголосив свою димісію.

Наступник Ріґена Говард Бейкер був впродовж 18 років сенатором із стейту Теннессі, за першої каденції Реґена був головою республіканської більшости в Сенаті, зрікся дальшої кандидатури до Сенату і проголосив уже своє рішення кандидувати на Президента ЗСА. Мав уже нараду із своїми приятелями і прихильниками, як зібрати 10-мільйоновий виборчий фонд. Відкинув пропозицію Доналда Ріґена стати головою Сі-Ай-Ей, але прийняв негайно телефонічну пропозицію Президента стати головою штабу Білого Дому. Він вирікся своїх президентських амбіцій і заповів, що від понеділка, 2-го березня ц.р. працюватиме вже в Білому Домі, ознайомлюючись спершу з деталями звіту Комісії Тавера та біжучими справами. Цю зміну у Білому Домі прийнято у конґресових колах з великим признанням. Говард Бейкер, хоч належить до поміркованого, а не консервативного крила Республіканської партії, зискав собі опінію людини надзвичайно зручної, льояльної супроти Президента, але й прагматика у відношенні до можливости співпраці з демократичною опозицією — тепер більшістю в Конґресі. „Ню Йорк Таймс" з 28-го лютого назвав Бейкера — „генієм у вишукуванні компромісових форм". Сподіваються ще дальших персональних змін — напевно в адміністраційному апараті Білого Дому, але можливо і в Уряді. Ці зміни, що їх запровадив Реґен у своєму урядовому штабі вважають видимим знаком, що президент переможе „Іранську кризу".

Ярослав Татомир

КОМУНІСТИЧНА ІНФІЛЬТРАЦІЯ РЕЛІГІЙНОГО ЖИТТЯ У ЗСА

„Prophets or Useful Idiots" by James L. Tyson, Council for the Defense of Freedom, 1275 K Street N.W., Washington, D.C. 20016

Визначного кубинського поета Арманда Вальядареса Кастро в'язнив 22 роки. Опісля Вальядарес утік до Америки. Свої жахливі переживання він описав у книжці „Проти всякої надії". Вальядарес між іншим, сказав... „Під час коли ми надаремне ждали на обійми наших братів у Христі із Північної Америки, вони обіймали наших катів..."

Перед кількома тижнями американська преса принесла вістку про чотирьох саботажистів, що вночі вирізали отвір у високій металевій огорожі, яка охороняє велику летунську базу у Горшамі, Пенсильванія, і важкими молотами важко пошкодили кілька військових гелікоптерів. Винуватців арештували, два із них були — священики.

Вищенаведені слова Вальядареса та вище подана вістка насувають тривожне питання: Чи комуністичні впливи проникли вже і церковно-релігійне життя?

Безустанні намагання Москви інфільтрувати організації й інституції вільного світу, її спеціяльний талант і її успіхи на тому полі є загальновідомі. Ми вірили, одначе, що є одна інституція, недоступна для комуністичної пропаганди, інфільтрації і маніпуляції, іменно — Церква.

Цю нашу віру ми опирали на тому, що одним із основних принципів комунізму є атеїзм, і на тому, що у комуністичних країнах духовенство і вірних завжди переслідували, в дуже багато випадках, і ще й тепер їх брутально переслідують, Божі храми нищать, а рештки церковної ієрархії замінюють на покірний апарат, що ним кермує КҐБ чи інші державні, політичні агенції.

Щойно появилася книжка Джеймса Тайсона „Пророки чи корисні ідіоти?", дуже документальна студія проникання комуністичної пропаганди у релігійну структуру ЗСА.

Дж. Тайсон уже довгі роки досліджує комуністичну інфільтрацію американських інституцій та організацій. Він є автором, між іншим, знаменитої, документальної праці „Приціл — Америка", (Тарґет — Амеріка), що появилася у 1982 році і здобула великий розголос.

Тайсон є визначним працівником „Ради для оборони свободи". Ця Рада видає, між іншим, тижневик „Вашінґтон Інквайрер", який від квітня минулого року посьогодні помістив сім дуже прихильних статтей на українські теми.

Остання праця Тайсона, так як і його „Приціл Америка", відзначається величезною кількістю зібраного матеріялу і дбайливим опрацюванням цієї документації. Автор передає всю історію совєтської інфільтрації американських Церков, яка почалася уже у 1922 році!

Тайсон пише, що це проникання совєтської аґентури в американське релігійне життя почалося за наказом й інструкціями Леніна.

Дуже багато докладних і дуже цінних інформацій про совєтську інфільтрацію американських Церков, у перших десятиліттях після Першої світової війни дали деякі дуже визначні американські комуністи, які з часом розчарувалися у комунізмі і склали свідчення перед спеціяльною конґресовою комісією. Один з них Бенджамин Ґітльов був два рази, у 1924-у і 1928-у роках кандидатом американської комуністичної партії на віцепрезидента ЗСА. Він кілька разів відвідував Москву, мав особисті зустрічі із Сталіном. Ґітльов, інший визначний американський колишній комуніст Йосиф Корнфедер та кілька інших, свідчили у 1953 році, що Москва уже у 1922 році вела боротьбу з релігією двома шляхами: брутальним нищенням релігії у Совєтському Союзі (масові в'язнення, тортури, масові вбивства священиків і вірних) та інфільтацією церковного життя у вільному світі.

Головну частину своєї праці автор присвячує намаганням Москви станути твердою ногою у країнах Латинської Америки, зокрема у Нікараґуа. Для тієї цілі Москва майстерно використовує свої впливи у церквах та релігійних організаціях ЗСА, у численних т. зв. „фронтах", у засобах масової інформації, у великій кількості високих шкіл і т. д. При цій нагоді варто згадати, що коли вищезгаданого поета Вальядареса, який пережив 22 роки жахливої в'язниці Кастра, запросив один із коледжів, із доповіддю, його „брати у Христі" — джуньйори верескaми і аґресивними вигуками не дали йому змоги розказати про переслідування на Кубі...

Тайсон пише, що є велика співпраця між численними церковними і релігійними організаціями і різними лівими „фронтами", що їх в останніх десятиліттях наросло у ЗСА як „грибів по дощі". Автор стверджує, що великий відсоток членів різних релігійних організацій та „фронтів", що беруть участь у протиурядових демонстраціях, підписують петиції проти зброєння Америки, проти американського імперіялізму, проти допомоги нікараґуанським протикомуністичним повстанцям і. т. п., це добрі люди, але обдурені і збаламучені хитрою комуністичною пропаґандою, які роблять це все із шляхетних, гуманітарних чи релігійних мотивів.

З огляду на величезний вплив, що його має совєтська аґентура на закордонну політику Конґресу ЗСА, через свою інфільтрацію різних американських організацій й інституцій, і перш за все через свою інфільтрацію частини американських Церков і релігійних організацій, праця Тайсона дає необхідний і прямо безцінний матеріял для кращого зрозуміння хитрого совєтського проникання релігійного життя в Америці та кращого зрозуміння що і чому діється в американській закордонній політиці. Ціна цієї вартісної книжки — 6.50 дол.

З ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує Лев Яцкевич

У калейдоскопі творчого ферменту

Згідно з інформаціями пантентового уряду у Вашінґтоні, в 1985 році, видано 72,149 патентів на різні винаходи від колючого дроту почавши, пристрою для виключування комерційних, телевізійних реклям скінчивши.

В загальному кількість виданих патентів більшає кожного разу, а незалежно від них, ростуть, немов гриби по дощі, наукові статті з винахідливими претенсіями, які професійні та наукові товариства не вспівають публікувати.

Здавалося б, що при такій великій кількості патентів та наукових ідей, наш вік, у противагу минулому, повинен бути цікавий та прогресивний. „Чи справді так є?" Питається редактор науки „Ню Йорк Таймсу" Малкол Бравн. („Is this the age of hyperinventor or ponderous pedestrian?").

Пригляньмося ближче творчости винахідників минулого сторіччя. Щоб не далеко йти, почнім від Едсона Вотермена, забезпеченевого агента, який в 1884 році винайшов т. зв. „вічне перо", яке з більшими чи меншими поліпшеннями дотримало до наших часів. Декілька років пізніше, винайдено в ЗСА комбайн (combine harvester), який поставив Америку на чолі світових продуцентів збіжжя.

Чарлз Мартин Голл із Огайо винайшов у 1886 році електричний процес для витоплювання алюмінію з руди. Завдяки цьому процесові маємо сьогодні бомбовики, легкі сковороди та пивні банки (пушки), які по спожитті їх змісту, викидаємо крізь вікна наших автомобілів.

Якщо ми вже при електричній енергії, слід пригадати, що в 1831 році два науковці, — Майкел Фаредей з Королівського Інституту в Англії, та Джосеф Генрі з Академії в Олбані перепровадили, незалежно від себе, експеримент, який виявив, що коли рухати металевий дріт у магнітному полі, вирощується в ньому електричний струм. Цей експеримент проклав шлях для найбільшого чуда технології, основи дії та побудови електричного ґенератора.

У 1884 році англійський інженер Чарлз Парсонз винайшов парову турбіну, яку тепер вживаємо для погону цього ґенератора, для вирощування електричного струму. До речі, такі парові турбіни вирощували (і знову вирощують) електричний струм у Чорнобильській атомовій електростанції.

У 1884 році два французькі армійські старшини — Артур Кребс та Чарлз Ренард відбули політ першим повітроплавом „Франція", довкола точно визначеної території, при допомозі 9-кінного електричного мотору.

У 1885 році німецький механік з Мангайму Карль Бенц винайшов триколесний автомобіль, а його земляк Ґоттліб Даймлер — мотоцикл.

У 1880 році створили винахідники у Франції та Англії революцію в текстильному промислі синтентичного волокна з целюльози, яке назвали „rayon". Його послідовники, це найлон, орлон, поліестер та тавінійон.

Якщо мова про науку, то її чільним представником слід вважати французького лікаря Люїса Пастера, який у 1885 році защепив першу людину проти скаженини. Його шанувальники твердять, що Пастер зробив більше для публічного здоров'я, ніж всі його попередники.

У тому самому, 1885 році французький вчений П'єр Кірі відкрив пієзоелектричний ефект, що ляг в основу дії мікрофону, ультрасонічної техніки в медичній діягностиці та дії кварцових годинників.

Останніми двома винаходами в 1885 році був винахід бездимного пороху та кулемета. Бездимний порох, причинився до поширу воєн та поглиблення їх нищівного та кривавого характеру. Винахід кулемета, уроженцем стейту Мейн, в Новій Англії, Гайремом Максимом змінив докорінно тактику воєн та причинився до поширу революцій, злочинів та терористичних акцій.

Цей короткий перелік найбільш вагомих та характеристичних винаходів минулого сторіччя становить доказ, що майже всі засоби льокомоції, методи готування нашої їжі, освітлювання, огрівання, а навіть охолоджування наших домів, одягання, поборювання інтенційних недуг та нашого взаємного вбивання, основані у великій мірі, на ідеях, запліднених в минулому сторіччі.

У тому саме часі виходив із своєї лярви технологічний велетень, предтечами якого була людина із снагою та новими ідеями яка могла зайти тоді дуже далеко й високо.

Сьогодні часи та обставини діяметрально змінилися і, родовище винахідливих можливостей вже не так легко експлуатувати, як колись. Вона бо стала доменою науковців та інженерів, що „топляться" у добре вивінуваних дослідних лябораторіях.

У сьогоднішньому часі самотний науковець та винахідник, це свого роду Дон Кіхот, який мусить вдоволятися щораз меншим окрайком колективного досягнення. Багато з них, з неприхованою ностальгією, ще й досі задивлені в минуле, коли то в 1905 році самітний мислитель Альберт Айнштайн міг створити таку епохальну річ, як теорія відносности, яку, до речі, можна було змістити на одній сторінці друкованого паперу.

На жаль, час наукової віртуозности проминув безповоротно. Не слід проте сумніватися, що технологія буде в дальшому творити великі речі, які, проте, не можна буде порівняти з творчим ферментом ідей з-перед сотні років.

Андрій Бук

ЕКОНОМІКА ЗСА ЗА 1986 РІК І ПЕРЕДБАЧЕННЯ НА 1987 РІК

I.

Минулий рік продовжив поверх п'ятдесятлітній історичний ріст американської економіки від часів депресії. Урядові і приватні (преса, радіо, телебачення) економічні звідомлення за четвертий квартал, особливо за місяць грудень минулого року, виказали, що революційна економія президента Р. Реґена зростає уже шестий рік. У багатьох секторах економіки — ревеляційно додатні показники.

Безробіття за грудень впало на 0.2 відс., річно 6.6 відс. найменше від шести років (в Канаді 9.4 відс. в інших індустрійних країнах від 9-13 відс.) Найменше безробіття у стейтах: Ню Джерзі 4.3 відс., Масс. 4.7 відс., Ню Йорк 5.5 відс. За останній квартал число працюючих зросло на 2.5 тисяча місячно, найбільше на сході найменше на півдні країни. Індекс економічних показників зріс до 2.1 відс. (найбільше від чотирьох років) З 11 показників, 9 зросло, а 2 впало. Індустрійна продукція за грудень зросла до 0.5 відс. річно 3.25 відс. Мануфактурна продукція до 0.4 відс. Копальняна індустрія зросла до 0.4 відс., річно впала на 9.7 відс. через оливу і сталь. Індустрія інших речей першої потреби зросла до 0.5. відс., річно 5 відс. Продукція сталі впала через 180 денний страйк ЮС Стіл (найдовший в історії страйків) втратив 1.4 більйона долярів. Фабрична продукція, головно хемічна і паперова зросла до 4 відс. і збільшила експорт. Сильно зросли фабричні замовлення до 6.9 відс., річно до 15 відс. і далі зростають.

Ціни на продукти впали на 0.4 відс., річно на 2.5 відс., найменше від 37 років. Ціни на енерґію впали на 21 відс., головно з уваги на низькі ціни на нафтові продукти. Консумпційні ціни зросли до 0.2 відс., річно 1.1 відс., найбільше в стейтах: Ню Йорк, Ню Джерзі 2.6 відс. Особисті доходи зросли до 0.8 відс., річно 3 відс. найбільше за 13 років. Особисті видатки зросли до 2 відс., річно 3.5 відс., через кредитове купно автомобілів. Інфляція — головний показник економіки знизилась на 0.3 відс., на кінець року 1.5 відс., річно зросли до 3.1 відс., головно на ярину 8.3 відс. Найбільше зросли медичні видатки 7.7 відс. і забезпечення 11.8 відс. Гуртові ціни зросли до 0.6 відс., річно 3.1 відс. Ощадності зменшилися на 3.9 відс. (попереднього року на 5.1 відс.) Достава грошей Центральним Банком за 1986 рік 7.7 біл. дол. Продукція авт в грудні зросла до 0.6 відс., за рік випродуковано 8.9 міл. авт. Продаж авт за останній квартал, головно в грудні сильно зросла до 6.2 відс. За минулий рік продано 16.3 міл. авт і „траків" з чого самих автомобілів продано 8.3 мільйона. Крім того імпортовано 3.2 міл. авт із Південної Кореї і Югославії так, що разом продано 11.5 міл. авт. Сильно зросла в грудні будова нових домів, головно однородинних 2.8 відс., за рік 7.2 відс., найбільше від Другої світової війни. За останній рік збудовано 2 міл. нових домів, найбільше на середньому заході і півдні, найменше на північному сході. Продаж домів в грудні зросла до 10.9 відс., за рік 12.6 відс., найбільше за останніх 10 років. Найбільше домів продано в грудні 4.7 мільйона. Продаж і будова домів зросла так сильно через знижені мортґеджові відсотки (з 12 до 9.6 відс., у деяких стейтах 8.5 відс.) Ціни на доми в грудні зросли до 0.3 відс., річно 1.8 відс., пересічна ціна дому 112,000 дол.

Заробітні платні в грудні впали на 0.4 відс., річно зросли до 1.2 віс. Валова продукція за останній квартал м.р. зросла всього 1.7 відс., річно 2.5 відс., найменше від чотирьох років. Торговельний дефіцит за грудень 10.7 більйона дол., на кінець року 169 більйонів дол. Високий дефіцитовий торговельний балянс слабо поправляється через зменшений експорт сільсько-господарчих продуктів сталі, текстилів, а збільшений імпорт закордонних дешевих продуктів, головно: з Південної Кореї, Тайвану, Гон Конгу, Японії і Німеччини. Південна Корея своїми продуктами конкурує з цілим світом через дуже низькі кошти продукції. Корейський робітник працює шість днів по 10 годин і додатково в неділю 12 годин і заробляє пересічно 185 дол. місячно (10 відс. заробляє менше як 115 дол. місячно). Автомобільний робітник заробляє 3.5 дол. на годину. Тому з Південною Кореєю не можуть конкурувати не лише ЗСА, Японія чи европейські країни, але і Тайван, Гонг Конг чи комуністична Китайська Народна Республіка. Валова продукція в 1986 році зросла до 12.2 відс., головно через сильний експорт, мануфактурна 16.4 відс. Експорт електронічних продуктів, автомобілів і текстилів збільшився на 26 відс. у порівнянні до 1985 року. Торговельному секторові ЗСА шкодить Японія і Західня Німеччина. Японія не додержує торговельних умов. Вправді зменшила експорт текстилів і сталі, але збільшує електроніку, доставу і фабрику нових авт.

Закінчення буде.

Остап Сокольський

ПАМ'ЯТАЄМО

Пам'ятаємо — був це липень 1945 року. На просторій площі колишнього летовища біля міста Ріміні в Італії розміщувалося поверх 1010 особових шатер та біля 60 бляшано-бочкоподібних бараків, де на землі під шатрами два через два роки проживало поверх 10,000 полонених дивізійників.

Ранніми годинами після щоденного ранішнього їх рахування численні полонені ходили до своїх шкіл і зайнять, а інші проходжувалися доріжкою попід високими дротами таборової огорожі та збиралися біля входової стороженої брами, щоб бачити, що діється поза дротами — на волі. Так одного дня вони і завважили як до англійської вартівні на контролю під'їхав мотоцикл таборової варти. Мотоциклем провадив добре знайомий командир таборової варти — поруч них Богдан Бігус — а в причепці сиділа незнайома особа.

Важливість приїзду незнайомого викликала величезну сенсацію у таборі. Її може відчути лише той, хто був позбавлений волі, а це відчували особливо ми, дивізійники, на протязі всього дворічного нашого перебування у Ріміні відвідала лише горстка осіб, по черзі, першими були отці з Риму: о.д-р Іван Прашко — теперішній Владика Іван з Австралії о.д-р Іван Біланич, о. д-р Михайло Ваврик, Владика Іван Бучко о. д-р Василь Кушнір — голова Комітету Українців Канади, д-р Володимир Галан — голова З'єдиненого Допомогового Комітету ЗСА, відомий оборонець українських скитальців, а особливо дивізійників, посол Антін Глинка і його дружина, яка тут живе у Торонто, і вельмизаслужений приятель дивізійників сотник Канадських Збройних Сил Богдан Панчук і його дружина і то все!

Ці, так рідкісні відвідини провідними діячами українців на поселеннях, за винятком душпастирської опіки і матеріяльної допомоги отців духовних з Риму під благодійною рукою Владики Івана Бучка та цілковитий брак заінтересування нами провідними особами еміґрантських кіл, особами які у великій мірі завдячують нам дивізійникам за спроможність одержання транспорту, документації і т.п. під час їхньої втечі на Захід... з одної сторонй, докраю ранили наше серце — а з другої — викликали особливу вдячність і почування неоціненого боргу до тих, які нас відвідали і були для нас зв'язком з нашим народом.

Отож, ми дуже добре пам'ятаємо, коли до нас з Риму прибув стрункий — аж до худости, з пронизливими очима та довгими бровами, спокійний і елеґантний пан, як ми дуже скоро довідалися — викладач музично-драматичних вищих шкіл Києва і Львова, видатний мислитель, театрознавець Валеріян Ревуцький зі славетного українського роду музикознавців. У них зберігалася ориґінальна ґіпсова маска обличчя, навіть із залишками волосся вусів, генія і пробудителя нашого народу — Тараса Шевченка.

Приїжджий професор Ревуцький зразу зацікавився тим бурхливим життям в таборі, бо перебуваючи тут на протязі поверх одного року ми вже змогли досить добре загосподаритися.

Оглянув він наші обидві церкви — зустрінувся з чотирьома католицькими священиками під проводом о. капеляна поручника Еманвіла Кордуби і з українським православним священиком, отцем ієромонахом Іовом Скакальським — пізнішим Блаженнішим Митрополитом Української Православної Церкви у Південній Америці. Побачив проф. Ревуцький уже діючий Український Народний Університет, відвідав Матуральні курси, гімназію св. Йосафата, сімклясову народну школу, як теж такі навчальні заклади: торговельну школу, реміснчу, технічну, дяківську, мистецьку. Познайомився з таборовою пресою: півтижневиком „Життя в таборі", тижневиком „Батьківщина", гумористичним журналом „Оса", журналом для молоді „Юнацький зрив".

Професор Ревуцький зустрів письменників, поетів, композиторів, почув хори, симфонічну оркестру, і що найважливіше, побачив в дії наш вже добре знаний театральний ансамбль під вправною режисурою актора, пізніше священика десятника Степана Столярчука. Цей театр за весь час свого дворічного існування поставив там ревії, концерти та п'єси — „Мартин Боруля", „Ясні зорі", „Украдене щастя", „Ой не ходи Грицю" і в концертовій обробці „Запорожця за Дунаєм". Познайомившись із такою многогранною працею, наш шановний гість, нас уже ніколи не покинув. Він став „добровольцем ... до полону" як його з любов'ю наші побратими називали змісця включився в лявіну праці. Його творча любов до театру скоро відчулася у таборових його викладах, рефератах та писаннях. Пригадуємо як вкоротці після його прибуття до табору було повідомлення про організування театральної школи із вступними іспитами до неї.

Пам'ятаємо як захоплював він нас тоді знанням, глибиною думки, ерудицією, дикцією та красою його української мови. Змісця також появилось ряд статтей про український театр, а особливо про відродження українського театру у двадцятих роках, про славетних акторів Йосипа Гірняка, Олімпію Добровольську, про геніяльний талант Леся Курбаса, який приніс українському театрові наймодерніші досягнення Заходу, та який у 1927 році на всесвітній виставці у Парижі здобув перше місце за свої вистави.

(Закінчення на стор. 4)

Громада...

(Закінчення зі стор. 1)

та головним екзекутивним директором цієї установи, а головою комітету став Гобарт Кавуд, супер - інтендент Крайового Історичного парку „Індепенденс".

Бюджет на святкування обчислений на 17 міл. дол. Досі правдоподібно вже є 14 міл. дол.

Етнічні імпрези зареєстровані у календарі по три жидівські, польські і німецькі, дві азійські та по одній еспанська і китайська. Участь етнічних груп у відзначуванні 200-річчя Конституції ЗСА є мінімальна. Виглядає, що міські чинники не зацікавлені в тому, щоб етнічні меншини збагатили своєю репрезентацією загальні імпрези, хоч Філядельфія є містом з дуже численними етнічними групами.

Д-р І. Скальчук закінчив своє слово ствердженням, що участь українців у міських святкуваннях є конечна і буде корисною для пропагування української справи. Тому треба вибрати громадський комітет та намітити відповідні українські імпрези.

В дискусії, яка вив'язалась, забирали слово: д-р Б. Гнатюк, інж. М. Борецький, мгр В. Винницький, В. Луців, М. Елко, Н. Генік,д-р Б. Романенчук, інж. М. Нич, М. Ковальчин, суддя Л. Подгурскі, д-р І. Скальчук та інші.

На внесок д-ра І. Скальчука вибрано одноголосно головою Комітету інж. М. Борецького. Після цього присутні вибрали теж одноголосно Управу, Контрольну комісію та Комісію зовнішніх зв'язків. Рівночасно нарада доручила вибраному громадському комітетові намітити відповідні українські імпрези, вибираючи із запроєктованих імпрез д-ром І. Скальчуком.

Негайно по закінченні наради Управа комітету відбула свою нараду і уконституувалась. До Управи входить біля 20 місцевих громадських діячів і діячок.

Комісія зовнішніх зв'язків повністю входить в склад Управи Українського Громадського Комітету 200-річчя Конституції ЗСА.

На своєму першому засіданні Управа намітила цілий ряд українських імпрез, які Комісія зовнішніх зв'язків передала екзекутивному директорові міської установи.

Фундація УВУ проголошує студентські поїздки на 1987 рік

На різдвяній святочній зустрічі учасників студійної поїздки „Стежками Батьків по Европі" 1981-86 років, д-р Петро Гой, голова Фундації УВУ та організатор щорічних поїздок, проголосив сьому з черги поїздку на літо 1987 року, як також можливість нової зимової лещатарської поїздки до Швайцарії. Д-р Гой поінформував присутніх, що під час відвідин групи в Швайцарії в останніх двох роках в гостині родини д-ра Михайла Качалуби, він у розмовах зі студентами довідався, що багато з них є великими ентузіястами лещатарства і запропонував допомогти в організуванні зимової лещатарської поїздки в чудових швайцарських Альпах.

На святочну зустріч, яка відбулася 3-4-го січня в Ню Йорку, прибуло понад 70 студентів з Клівленду, Дітройту, Монтреалю, Торонто, Філядельфії, Гартфорду, Рочестеру і ближчих околиць. Під час буфету на вечірньому принятті 3-го січня студенти мали можливість оглядати прозірки та альбоми знімок зі всіх років поїздки, в часі веселої розмови і розваговї музики. Д-р Гой також представив працю студентських комітетів, які працюють при Фундації УВУ, а саме: Студентський комітет „Стежками Батьків по Европі", голова Ліда Чорна; Український Студентський Комітет „Дахав", голова—молодий правник Борис Дацків; Український Студентський Комітет „Монте Касіно", голова Петро Матіяшек.

Завдяки великому вкладу часу і праці подорожного бюра „Кобаснюк", а зокрема пані Віри Шумейко, студійна поїздка щороку успішно відбувалася, за що д-р Гой висловив щиру подяку присутній п-і Вірі Шумейко, яка з нагоди зустрічі подарувала 500 дол. на Студентський комітет „Стежками Батьків по Европі".

Приготовляли зустріч ню-йоркські члени комітету— Ліда Чорна, Ксеня Йовик, Леся Веремієнко, Іван Качор, Софія Качор, Петро Матіяшек і Оля Ходоба.

В неділю, 4-го січня, понад 30 студентів зустрілись на „бранч" в українському ресторані, а тоді поїхали на лижви до Центрального Парку та на оглядини міста в околиці Рокефелер Центру.

Зацікавлених в літній або зимовій поїздці просимо звертатись до комітету „Стежок" на адресу Фундації УВУ S.B.E. Students Committee, c/o UFU Foundation, Inc., 203 Second Ave., New York, N. Y. 10003.

На світлині з групою студентів сидять (зліва): Петро Матіяшек, Ксеня Йовик, д-р Василь Лучків, Ліда Чорна, д-р Петро Гой, Віра Шумейко, мгр Теодор Воляник, Леся Гой.

АМЕРИКАНСЬКІ МОДЕЛЬКИ 21-річна Рене Сімонсен і 15-річна Моніка Шнарре поїдуть до Москви, де візьмуть участь у величезному показі мод, організованому західно-німецьким журналом „Бурда". Цей журнал тепер буде виходити і російською мовою для розповсюдження в Совєтському Союзі. Дівчата стали переможцями в конкурсі, організованому агенцією мод, що її фінансує автоконцерн „Форд". В змаганні за право поїхати до Москви взяли участь 80 модельок.

Відвідини Владики Москаля в Голливуді

День 17-го січня ц.р. став важливою датою для української громади, розкиненої у північному Маямі, Маямі Біч, Галендейл, Голливуд, Форт Лотердейл, Купер Сіті й в інших місцевостях у південно-східній Флюриді і сконцентрованої біля Українського Культурного Центру в Голливуді.

Владика Роберт Москаль, духовий зверхник українських парафій, — також і на Флюриді, — відвідав Український Культурний Центр саме у десятиріччя його існування.

В цьому Центрі, що є пов'язаний з Фундацією „Воля", гуртуються такі українські організації: УККА, відділ південної Флюриди, ООЧСУ, відділ Голливуду, ОЖ-ООЧСУ, відділ Голливуду, відділ АП-АБН, Українська Народна Поміч, Товариство Професіоналістів і Купців, Український Національний Хор, гобто вісім організацій.

Слід підкреслити, що Владика Роберт відвідав Голливуд під час своєї візитації парафії Успення Пресвятої Богородиці у Маямі у її тридцятирічний ювілей.

Церковні і світські святкування 30-річчя відбулися дуже гарно. Вже о год. 11:30 вранці почали сходитися представники згаданих організацій, щоб приготуватися до приїзду Владики Владики Роберта, котрий мав прибути між 12-ою і 12:30 по полудні. Членкині з ОЖ-ООЧСУ вже від ранку приготовляли маленьке прийняття, о год. 12:25 прибув Владика. Ще надворі Владика привітався з кількома людьми, що його очікували.

При вході до Центру стояла велика група людей, а на порозі привітав Владику Роберта голова УКЦ Роман Балабан хлібом і сіллю та теплим словом. В асисті Владики приїхав теж о. Іван Стевенський, єпархіяльний сконом.

Тому що Владика і о. Стевенський відбули далеку дорогу автом, їх попрошено, перше за все, до скромного прийняття — обіду. Проф. д-р М. Чировський, який виконував свого роду ролю господаря зустрічі, представив Владиці окремо кожного присутнього і зазначив, яку організацію кожний з них заступає. Він теж розпочав згодом дискусію про парафії, до яких мешканці цих околиць належать. Обговорено трудноші, недомагання і можливості виправлення їх на коротку і довгу мету. Обговорено можливість церковних відправ за новим і старим календарем, тому що дуже багато людей цих околиць перебуває північно у містах і парафіях, де обов'язує давній юліянський календар і вони до нього звикли. Хотілося б створити гармонію в співпраці. Згадано теж про можливості окремої тимчасової духовної области голливудського центру. На далеку мету треба рахуватися з конечністю побудови церкви для щораз більшої кількости українського населення, що концентрується на півночі від міста Маямі.

В розмові-дискусії брали участь майже всі присутні, на яких дуже позитивно вплинула постава Владики. Він говорив зі зібраними безпосередньо і щиро; як рівний з рівнима, без жадного напушення і штучности. Він показав що він є передусім людиною, яка повністю розуміє свою відповідальність, а вже потім ієрархом Церкви. Розмова перепліталася жартами.

Присутні впевнилися, що після зустрічі і розмови з Владикою всі справи уложаться з часом краще.

Маду трапезу розпочато молитвою, що її провів Владика; молитвою закінчилася зустріч. Проспівано декілька колядок.

М. Ч.

Вірні в МекАду вшанували 20-річчя душпастирювання о. Б. Левицького

На протязі двох листопадових днів — 29-го і 30-го в минулому році — парохіяни української католицької церкви Св. Марії в МекАду, Па., вшанували 20-річчя ревної душпастирської праці у Христовому винограднику й водночас труду для української громади о. Богдана Левицького у цьому пенсильванійському містечку давніх вуглекопів. Відзначуючи кропітку віддану працю свого пароха на протязі цих років, вірні із жалем його прощали, бо він залишив свою парохію, відходячи на емеритуру.

Оці парохіяльні відзначування попередило несподіване для отця пароха прийняття, що його 29-го листопада м. р. влаштували студенти із релігійно-освітнього відділу — Мері Енн Медаліс, Сендра Гойлко, Пол Дуда та Мері Енн Філлс.

А відтак у неділю, 30-го листопада, відбулось громадне спільне вшанування отця-пароха всією парохією з приятелями о. Б. Левицького та знайомими, які прибули з поблизьких містечок, щоб перебути ще цих кілька годин разом зі своїм парохом на спільному обіді.

Тостмайстром на цьому обіді був відомий громадський діяч Степан Поступак, а слово про великі заслуги о. Б. Левицького і його дружини Софії сказав о. митрат Гілярій Врублевський з Фріленду, Па. Виступали теж з привітами від різних місцевих товариств, в яких часто працював, їх заснував чи навіть проводив ними о. Б. Левицький, а це: Джулі М. Меренда — від хору старших; Мері Енн Гімбел — від молодечого хору; Енн Контреді — від Ліги Найсвятішого Серця; Кетрін Нестер — від Товариства св. Ольги; Беррі Поступак — від Товариства Святого Імени; Пола Дуда — від танцювального ансамблю старших; Тіна Меренда від Молодшого Сестрицтва; Волтер Медаліс — від спортової дружини кошиківки та Юджін Юрша — від тростистів цієї парохії.

У мистецькій частині програми співочий квартет — Пола Дуда, Сендра Гойлко, Роберт Федорчак і Майкл Дуда, відспівав в'язанку українських народних пісень. Як також танцювальний ансамбль, що заснував він від років при цій парохії, розважав присутніх виконанням народних українських танців.

Коли зібрати слова в одну цілість, що їх висказували промовці під час цього вшанувального обіду, то ряд осіб висловлював велику пошану до кропіткої послідовної і відданої праці о. Богдана Левицького, що вклав свій труд у підвалини під виховання своїх парохіян у глибоко-релігійному і національному дусі.

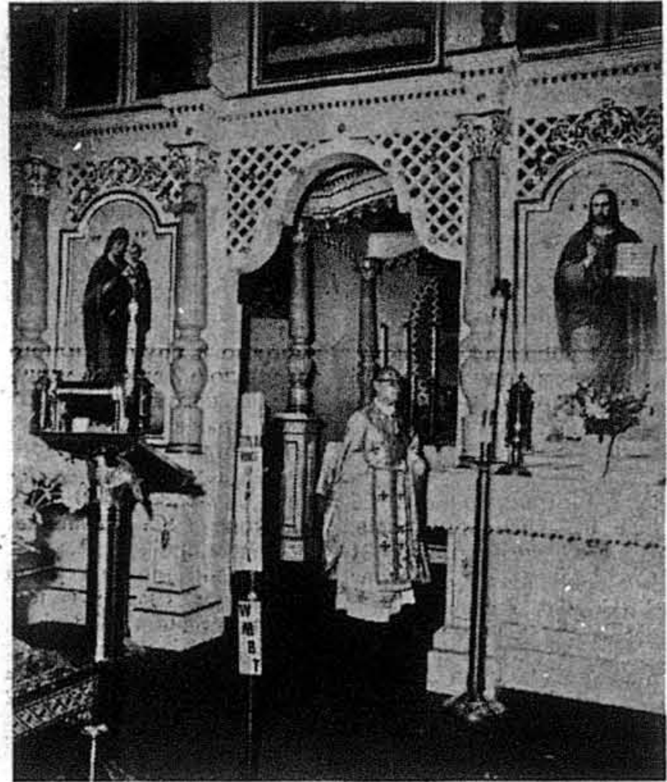
Отець парох та його дружина Софія на протязі цих 20-ох років намагались передати своїй громаді вірних, усе своє знання, любов до музики і пісні та української культури, особливо тамошній українській молоді, здебільшого яка — це вже четверте покоління тут народжене. Завдяки терпеливості і витривалості о. Левицького тут зформувався хор для старших і молоді під керівництвом Миколи Бойчука, як і теж танцювальний ансамбль. За свої знаменити виступи, крім місцевих, виступали вони і в Конвенційному Голлі та Робин Гуд Делл у Філядельфії, Па., і столиці Пенсильванії — Гаррисбурзі, здобуваючи численні відзначення, як також ряд відгуків на сторінках української та американської преси.

З ініціятиви о. Левицького відновлено і помальовано місцеву церкву, як теж за проєктуванням архітекта Юліяна Ястремського, збудовано портіко з чудовою мозаїкою у мистецькому виконанні сьогодні вже покійного Ярослава Баранського. На протязі довгих років увійшло вже традицію, що під час Різдвяних і Великодніх свят о. Б. Левицький у супроводі хору цієї церкви відправляв врочисті Богослужби, а їх передавано по радіо і на телевізійній місцевій мережі.

У праці отцеві парохові допомагала його дружина, бо саме з-під її працьовитих рук — спільними силами із жінками і чоловіками-парохіянами — вся церква красується у вишивці. Пані Софія не лише навчила вишивки, але віддала свій час і труд, щоб передати своє знання української мови. І серед парафіян багато може на сьогодні зустріти людей, які спочатку не знали ані слова по-українськи, а тепер володіють нею зовсім добре. Можна ще сказати, що мови ції навчились вони, залюбки співаючи українські пісні.

Однодцільність із своїм парохом і духова спільність позначувала відзначування 20-річної праці о. Богдана Левицького, він же був справді душею парохії і людиною сповненою великої любови до своїх парохіян. Його найбільша заслуга в тому, що він прокинув своїх вірних до активного церковного і громадського життя, навчив їх любити свій обряд, свою пісню, втягнув тамошню українську молодь в українське живе русло. Тому без ніякого перебільшення можна сказати, що відзначування 20-річної праці о. Богдана Левицького віддзеркалювали вдячність, зворушливі моменти поміж парохіянами та щирість їхніх почувань. Прощали вони свого пароха із справжнім жалем, бо по стількох роках спільної праці витворилась поміж ними велика близькість.

Л. К.

О. Богдан Левицький відправляє Богослужбу в українській католицькій церкві Святої Марії у МекАду, Па., що її передавано було в Україну.

Окружний Комітет ВідділівУНСоюзу в Ню Гейвен, Конн.

повідомляє, що

в неділю, **22-го березня 1987 р., о год. 2:30 по пол.**
в залі української католицької церкви св. Петра і Павла
45 Newbury, Street, LUDLOW, Mass. 01056

вудбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

з таким порядком нарад:

1. Відкриття і вибір Президії
2. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів
3. Звіт Управи і Контрольної Комісії
4. Дискусія над звітами
5. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
6. Вибір нової Управи і Контрольної Комісії
7. Доповідь д-ра ІВАНА ФЛИСА, головного предсідника УНС
8. Запити до представника УНСоюзу
9. Затвердження пляну праці на 1987 рік
10. Внески і запити.

До участи в яких запрошені і зобов'язані секретарі Відділів, члени Окружної Управи та конвенційні делеґати наступних Відділів:

12, 23, 52, 59, 67, 101, 253, 254, 277, 350, 370, 387, 390, 414

У зборах візьме участь

Д-р ІВАН ФЛИС, головний предсідник УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Проф. Іван Телюк *почесний голова* — **Д-р Михайло Сніґурович** *голова*
Тарас Сливінський *секретар* — **Григорій Ґіна** *касир*

Нема то як на Союзівці!

...Оселі Українського Народного Союзу

ЛІТНІ КУРСИ, ТАБОРИ на СОЮЗІВЦІ 1987:

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР — 21-го червня — 2-го липня
Для хлопців і дівчат у віці 12-18 р.
Прохарчування і Нічліг: $180.00 (члени УНС)
$210.00 (не-члени)
Оплата за навчання: $60.00
Юрій Савчак, Зенон Снилик, інструктори

ХЛОП'ЯЧИЙ ТАБІР — 5-го липня — 25-го липня
Розваговий табір для хлопців у віці 7-12 р.
Прогульки, плавання, різні гри, навчання співу українських пісень й українського народного побуту.
Тижнево: $100.00 (члени УНС)
$120.00 (не-члени УНС)
Комендантка — МАРІЯ ОЛИНЕЦЬ

ДІВОЧИЙ ТАБІР — 5-го липня — 25-го липня
Програма і ціна така сама як для хлопців
Комендантка — МАРІЯ ОЛИНЕЦЬ

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ
26-го липня — 8-го серпня
Інструктор: РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА
Навчання традиційних народних танків для початкуючих й заавансованих танцюристів.
Число курсантів ограничене до 60 учнів.
Прочарчування і нічліг: $195.00 (члени УНС)
$225.00(не-члени)
Оплата за навчання: $100.00

За дальшими інформаціями, прошу звертатися до Управи „Союзівки":
Soyuzivka UNA Estate
Foordemoore Rd., Kerhonkson, N.Y. 12446
(914) 626-5641

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. Поширювання правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненим вирізком цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви $

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість — стейт — поштовий код

АДВОКАТ ДЖАНА ЗАККАРО, мол., попросив верховний суд стейту Вермонт зняти обвинувачення з його клієнта, який продавав кокаїну. Адвокат заявив, що його клієнт є сином нюйоркського торгівця нерухомістю Джана Заккаро і Джеральдін Ферраро, яка була кандидаткою на віцепрезидента у виборах 1984 року, і став „предметом цькування", що є недопустимим і незаконним. Справа про торгівлю наркотиками була заведена проти Джана рік тому, коли він вчився в коледі. Після цього він залишив коледж.

Увага! Торонто й околиця! Увага!

В суботу, 14-го березня 1987 р., о год. 2:30 по пол. в будинку СКВУ при
2118 A Bloor Street West Toronto, Ontario

відбудуться

РІЧНІ ЗБОРИ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС ТОРОНТОНСЬКОЇ ОКРУГИ

З ТАКИМ ПОРЯДКОМ НАРАД:

1. Відкриття і вибір Президії
2. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів
3. Звіти Управи і Контрольної Комісії
4. Дискусія над звітами
5. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
6. Вибір нової Управи і Контрольної Комісії
7. Доповіді представників Екзекутиви УНСоюзу
8. Запити до представників УНСоюзу
9. Затвердження пляну праці на 1987 рік
10. Внески і запити.

До участи в Зборах запрошені і зобов'язані секретарі Відділів, члени Окружної Управи Торонтонської Округи та конвенційні делеґати.

У Зборах візьмуть участь:

д-р ІВАН О. ФЛИС, головний предсідник УНС
мґр ІВАН ГЕВРИК, головний директор для Канади
ЛЕОНІД ФІЛЬ, головний контролер УНС
ред. ВАСИЛЬ ДІДЮК, головний радний УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Василь Дідюк, *почесний голова*
Дмитро Попадинець, *гол. Реорганізаційного Комітету*
Іван Шлапак, *секретар*
Гавриїл Миськів, *касир*

Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу Філядельфійської Округи

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

вудбудуться

у неділю, 29-го березня 1987 р., о год. 2-ій по пол.
в залі Дому Округи у Філядельфії, Па.
при 5004 Н. Олд Йорк Рд.

До участи в зборах є запрошені члени Окружної Управи, всі Відділові урядовці і конвенційні делеґати наступних Відділів:

10, 32, 45, 62, 83, 95, 105, 116, 128, 153, 154, 156, 162, 163, 173, 216, 231, 237, 239, 245, 247, 248, 261, 268, 269, 321, 324, 331, 339, 347, 352, 362, 375, 378, 383, 397, 422, 424, 430 і 479

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Вибір Номінаційної Комісії
4. Відчитання протоколу з попередніх зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами
7. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
8. Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1987 р.
9. Доповідь ВОЛОДИМИРА СОХАНА, головного секретаря УНС
10. Запити до представника Екзекутиви
11. Схвалення пляну праці на 1987 р.
12. Різні справи й закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

Володимир Сохан, головний секретар УНС
Степан Гавриш, головний контролер УНС
Василь Пастушок, головний радний УНС

По нарадах буде перекуска-гостина для учасників зборів.

За Окружну Управу:

Петро Тарнавський, *голова*

Іван Данківський *касир* — **Дмитро Федорійчук** *секретар*

Український Народний Союз

пошукує повністю або частково затруднених, досвідчених

АҐЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ і ЗАГАЛЬНИХ АҐЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов на околиці:

Торонто, Вінніпеґу, Монтреалу та інших теренів.

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі бенефіти

Звертатися до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

„Союзівка на вакаціях"!

З ОГЛЯДУ НА ВАКАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ „СОЮЗІВКИ"

СОЮЗІВКА ЗАКРИТА

від 1-го березня до 1-го квітня 1987 року

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

ФУТБОЛЬНИЙ „МАРАТОН" МИКОЛИ КАСІЯНА

Микола Касіян

Микола Касіян народився в Микулинцях біля Снятина, що на Покутті. Вже з юних літ проявляв велику любов до спорту, а зокрема до футболу. Його перші футбольні кроки були в рідному селі над чудовою рікою Прут. Тут хлопці грали на так званому „зарінку" цілими днями. Вже тоді Микола проявляв бажання в майбутньому стата воротарем, що і сповнилося. На початку грав в гімназійній дружині в Снятині а пізніше вже на еміґрації в Німеччині і ЗСА. В 1942 році був учасником спортового табору в Коломиї, якого керівником був В. Бибик. По закінченні Другої світової війни в 1946 році виступав у футбольній дружині УСТ „Орлик" в місті Берхтесгадені. Це була відносно дуже молода дружина, в якій змагалися в більшості гімназійні учні. Капітаном дружини був досвідчений, колишній футболіст відомої дружини УСТ „Довбуш" Чернівці на Буковині, Омелян Суховерський. Серед молодих футболістів відзначалися доброю грою — Павлюк, Кузик, Грицуляк, Колодій. Після переїзду до ЗСА, Павлюк і Колодій виступали в складі УСК-у Ню Йорк, Грицуляк в УСТ „Тризуб" Філядельфія, а Кузик в УАСТ „Леви" Чикаґо.

Восени 1947 року, після товариських змагань „Орлик" - „Беркут" (Новий Ульм) Касіяна заанґажували грати в складі „Беркута". В цьому часі в тій нашій дружині виступали такі змагуни: Макар, Банах, Лютак, Солтис, Зарицький, Дмитерко та інші.

В місяці травні 1948 році Касіяна покликала „Рада Фізичної Культури" до футбольної репрезентації „Україна", яка мала змагатися в рамках так званої „Олімпіяди Ді Пі". Осідок репрезентації був в таборі для переселенців в місті Реґенсбурґ. Після успішного закінчення Олімпіяди, на якій ця збірна здобула звання чемпіона і золоту медалю, Касіян перейшов до складу дружини УСТ „Січ" Реґенсбурґ. В цьому часі „Січ" брала участь в офіційному чемпіонаті в „Німецькому Футбольному Зв'язку" Реґенсбурської Округи, як теж за чашу „Баварського Футбольного Союзу". В мистицьких розгривках „Січ" вийшла першуном, а за чашу здобула звання „Оберпфальцер Покальмайстер", але у чвертьфіналі після програної з ФФЛ Інгольштадт, відпала від дальших ігор. Крім ліґових і чашових змагань, „Січ" відбувала теж ряд товариських зустрічей з добрими німецькими клюбами, такими як: Ульм 46, ФК Бамберг, Баєрн Гоф, Ян Реґесбурґ, РТ Реґенсбурґ та іншими.

В основному складі „Січі" в цьому часі виступали: Касіян, Деревницький — воротарі, Ходань, Арндт, Стасюк — оборонці, Лютак, Медведчук, Гарасим, Дейчаківський, Кутний — помічники, Савка, Коханюк, Кобзяр, Закалужний, Маркевич — напад. Крім них ще грали: Камат, Душинський, Зарицький, Дорош, Воганка. В листопаді 1949 року Касіян переїхав до ЗСА. На початку проживав в Ню Йорку, де виступав в місцевому УСК-у, в складі якого тоді виступали: Кобзяр, Павлічка, Лапичак, Лютак, Голюка, Каратницький, Суський, Шмігель, Сєрант та інші. Після кількох виступів в Ню Йорку, дальший шлях Касіяна простелився до Чикаґо, де включився до місцевої дружини УАСТ „Леви".

В складі „Левів" Касіян змагався повних 7 років. В тому часі „Леви" здобули кількакратними чемпіонами „Чикаґівської Ліґи", чемпіонами сімкових турнірів в закритій залі, чемпіонами стейту Ілиной та чемпіоном УСЦАК. В 1953 році Касіяна вибрали запасним воротарем футбольної репрезентації міста Чикаґо на товариську гру з німецьким клюбом „Штутґарт Кікерс". В репрезентативному складі „Левів" в цих роках виступали: Касіян, Дубляниця, Ленчицький, Батерфальве, Шлапак, Кузик, Андрушко, Пундур, Шкіряк, Мелешко, Мицавка, Куцан, Коханюк, Зарицький, Дахнівський, Маркевич, Гладкий, Білинський, Масник, пізніше — Снилик, Банах та з власного доросту Страховський, Терлецький, Тищенко, Караван, Бахір, Лоско та інші.

В 1957 році Касіян остатовно „повісив" футбольні черевики на кілок і закінчив свою карієру змагуна. Деякий час ще займав пост провідника-менаджера. Опісля оженився з панною Марійкою Жубрид, теж активною змагункою відбиванки УСТ „Тризубу" Філядельфія. І все таки — „вовка потягло до ліса". В осені 1966 році, Касіян перейшов курс, здав іспит і став футбольним суддею.

Вже понад двадцять років на футбольних площах Пенсильванії в чорному одностреї при помочі свистка цей наш „футбольний маратонець" бере активну участь в рості і популяризації цього спорту в ЗСА. Микола Касіян має ступінь стейтового судді „Футбольної Суддейської Асоціяції Східньої Пенсильванії".

Протягом своєї суддівської кар'єри досі відсудлював усіх 1062 змагань! Це неабиякий рекорд. Отже „футбольний маратон" Касіяна — продовжується. Традиційно добрі спортовці являються теж взірцевими громадянами. Поруч своєї спортової активности, Касіян виявляє свою видатну діяльність в Українському Громадському житті: учителює в Школі Українознавства „Рідна Школа" у Філядельфії, є членом відомого чоловічого хору „Прометей" та членом УНСоюзу.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ відібрав від рабіна Меіра Кагане, організатора Жидівської оборонної ліґи в З'єднаних Стейтах Америки, а тепер члена Кнессету, право висилати на державний кошт листи коли стало відомо, що він використовував цей привілей парляментариста і висилав масу листів адресованих на прізвища арабів, заохочуючи їх покидати Ізраїль, бо, мовляв, Ізраїль тільки для ізраїльців, а навіть погрожував їм репресіями і „війною", тобто терором його прихильників. Рабін М. Кагане все ще користується американським горожанством, а в Ізраїлі підтримує скрайньо-праві угрупування. Своїх критиків він називає „антисемітами" і погрожує, що висилатиме листи до арабів без дозволу парляменту.

ПРОТЯГОМ НАСТУПНОГО століття приблизно 40 відсотків робітників у ЗСА будуть іміґрантами, які прибули, починаючи від 1980 року, в ЗСА, або їхні нащадки. Це й інші передбачення Бюра перепису населення виходять наверх після того, як президент Роналд Реґен підписав 6-го листопада минулого року новий іміґраційний закон, однією з цілей якого є потреба зупинити хвилі нелеґальних іміґрантів, що заливають ЗСА. Щороку до З'єднаних Стейтів прибуває нелегально біля 500,000 осіб, переважно з Мехіко й інших країн Південної Америки. Демографи проте вважають, що певний рівень іміґрації треба затримати, щоб надолужити ними зменшення населення ЗСА в наслідок зменшення народження дітей. Якщо б припинити іміґрацію, то населення ЗСА, що становить 242 мільйони, зменшиться до 100 мільйонів або й більше протягом наступних двох століть.

Пам'ятаємо...

(Закінчення зі ст. 2)

„І хоча в Україні зфальсифіковано українські народні традиції", — писав він, — „то ми маємо епохальні п'єси і при допомозі українських мистців, акторів і режисерів у нас відродиться ще нова душа". Писав він і про відродження українських оперних театрів, які у двадцятих роках не відставали від постановок театрів на Заході, ставлячи тоді „Ля Трав'ята", „Тоска", „Аїда", „Євген Онєгін", та чи не наймодернішу на той час, оперу Кшенека „Джоні грає". І знову, будуюче, закінчує він статтю твердженням, що ...„ми певні того, що буде друге відродження оперного мистецтва нашого".

Творчу працю професора Ревуцького серед нас можна порівняти до гірського потічка, який невтомно несе свої дзеркально-чисті води і ними насичує подорозі нашу землю... даючи по дорозі всьому, що росте, життєдайну силу.

Професор Ревуцький наповнював нас у Тіміні в полоні та опісля і в Англії високою естетичною насолодою і запалював іскру думкам про життя і невичерпну творчість народу.

Про своє перебування серед нас, дивізійників, у листопаді 1985 року він помістив листа у „Вістях Комбатанта" де у своїй скромності, пише „Я до кінця мого життя буду гордий з того, що мав щастя долучитися до моїх героїчних побратимів і хоч маленьку краплинку внести щось від себе у таборове життя..."

І ми, дорогий і любий наш побратиме Ювіляте, шануємо і любимо вас, любимо вас тою вірною, незрадливою любов'ю, яку не притьмарять ніщо, ані віддаль цих сорок минулих років.

Так, ми добре пам'ятаємо цей гарячий липневий день 1946 року, коли збивався пил по дорозі якою ви мотоциклем приїхали до нас.

За цю вашу відданість, ... за стремління до висот, за вашу науку, відданість і приклад, ми дивізійники публічно складаємо вам нашу вдячність і шану і, по-військовому салютуємо нашим традиційним військовим привітом „Слава" вам!

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 7-го БЕРЕЗНЯ 1987 року.

Асторія, Н. Й. — Річні загальні збори Т-ва св. Володимира, 130 Від. УНС відбудуться о год. 3-ій по пол. в приміщенні домівки Відділу, 30-15 36-th Street, Astoria, N. Y.

УПРАВА

НЕДІЛЯ, 8-го БЕРЕЗНЯ 1987 року.

Трентон, Н. Дж. — Річні загальні збори 116-го Від. УНС „Вільні Козаки" відбудуться о год. 3-ій по пол. в залі УНДому, при 477 Джеремая Ав. На порядку: Звіт уступаючої управи, контрольної комісії, та вибір управи на 1987 р. Проситься членство взяти участь у зборах.

Управа Відділу

НЕДІЛЯ, 15-го БЕРЕЗНЯ 1987 Р.

Чікаґо, Ілл. — Загальні Збори УНСоюзу — 423 Відділу відбудуться в домівці Суспільної опіки при 2355 Вест Чікаґо Аве. Початок о годині 1:00 по полудні Проситься всіх вельмишановних членів взяти участь у цих зборах.

Юлія Назаревич — секретар